

2023. 10.
1. szám

CSOKONAI

ECHO

Tisztelt Olvasó!

Ön az Újpesti Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola és Gimnázium havonta megjelenő online iskolaújságjának első számát böngészi, melyet jó szívvel ajánlok minden érdeklődőnek.

Különös érzés kerít hatalmába, ahogyan ezeket a sorokat írom. Az elmúlt évtizedekben több próbálkozás is történt már az iskolaújság indítására, de most úgy gondolom, az álom valóra is válik!

Különös egybeesés, hogy ebben az évben ünnepeljük névadónknak, Csokonai Vitéz Mihálynak, a felvilágosodás kori magyar irodalom legjelentősebb alakjának 250. születésnapját, iskolánk fennállásának 35. és a gimnáziumi tagozat indulásának 20. évfordulóját.

Névadónk „számunkra megtestesíti a korszerű műveltségű, a klasszikus és európai nyelveket beszélő, széles látókörű, saját korában enciklopédikus tudású humanistát, az életet szerető, annak élvezeteit nem megvető esendő embert és a „vagabund” örök diákot. Neve a humán irányultságnak, a világ megismerésének és értő befogadásának, az örök

emberi útkeresésnek, a felfedező tanulásnak a foglalata.” (Pedagógiai program)

A jubileumi év kapcsán szerveződő programsorozatunkról is tájékozódhatnak majd az újság lapjain keresztül.

Sapere aude! Merj gondolkodni! -emlékeztet iskolánk homlokzatán a felirat. Hitvallásunk jegyében minden évben oly sok program, esemény zajlik a Csokonaiban, nagyszerű versenyeredmények születnek az iskola falai között, vagy iskolán kívül, melyekről szeretnénk tájékoztatni elsősorban a saját diákjainkat, a szülőket, de mindezeket elérhetővé kívánjuk tenni a külvilág számára is.

Lehetőséget kívánunk adni tanulóinknak írói és művészeti tevékenységeik publikálására, és arra, hogy a tervezett interjúk pedagógusokkal, a volt, vagy jelenlegi diáktársakkal közelebb hozzák egymáshoz közösségünk tagjait.

Reményeim szerint az iskolaújság cikkei megszire viszik majd a jó hírünket!

Böngésszék oldalainkat, nem fogják megbánni!

Hasznos időtöltést kívánok!

Tóthné Nyiszteruk Hilda

ÉLMÉNYEINK A GÓLYATÁBORBAN

Középiskolás éveink első nagy kalandja az augusztus 31. – szeptember 2. között megrendezett gólyatábor volt.

A legtöbben izgatottan vártuk az utazást, és azt találgattuk vajon milyenek lesznek leendő osztálytársaink és osztályfőnökeink.

Az utazás reggelén a gyülekező a Déli pályaudvaron volt, odaérve nagy sokk ért minket, amikor tapasztaltuk, hogy milyen sokan is vagyunk. A két osztályfőnökön, Sándor Zsolt és Csordás László tanár urakon kívül ott volt még Kutas József tanár úr és az öt DÖK-ös szervező (Nati, Bogi, Viktor, Barni és Miki), így velük együtt hetvenegyen vágunk neki a nagy utazásnak.

A vonatút hajfonással, pletyzéssel, olvasással, szóláncozással telt, és mi tagadás az egész vonat

tőlünk zengett, és nagyon vártuk, hogy megérkezzünk a célállomásunkhoz, Zamárdiba. A szálláshoz érve megkaptuk az ízléses sárga, gólyatáboros pótlónkat, mely a tábor végéig hivatalos egyenruhánkká vált. Ezután 5 csoportba osztottak bennünket, dalszövegek szerint, így minden DÖK-ösnek lett egy csapata. Az idei tábor gyülekezőnótája az I'm just Ken című dal volt, ami ha megszóltalt, mindegy mit csináltunk éppen meg kellett jelenünk a színen. Hogy jobban megismerjük egymást, Laci bácsival és Zsolt bácsival lementünk a Balaton partra, ahol osztályokra bomlottunk szét, és mindenki mondott pár gondolatot magáról.

Az első nap tartogatott még kihívásokat, ugyanis ekkor zajlottak le a csoportfeladatok, amikért pontokat lehetett szerezni. Tréfás feladatok

sora következett: egy perc alatt minél több ruhát kellett magunkra öltönnünk, lufit kellett borotválunk, vizet borítanunk, lisztet fújunk, tojást dobálnunk, tejszínhabot elkapni a szánkossal vagy az arcunkkal, kinek mi sikerült. Délután a csapatainkkal zászlót készítettünk és ki kellett hozzá találnunk egy csapatnevet is. Így lettünk Minyonok, Hangyák, Mennydörgő férfiak, Csavargók vagy éppen Bomba Csirkék. Az éjszaka nagy meglepetése volt, hogy hajnali kettő órakor, a legszebb álmainkból keltettek fel minket, hogy fussunk, békaügessünk, és mossuk meg egymás fogát. Ezek után a csodás élmények után ismét nyugovóra térhettünk.

Második nap délelőtt kipróbálhattunk hogyan boldogulunk a SUP-on, a délután az önfeledt strandolásé volt. Később az osztályfőnökök és a DÖK-kísérők kvízkérdésekkel borzolták a kedélyeket. Ha rossz választ adtunk, ki kellett mennünk, és el kellett fogyasztanunk valamilyen „ételkülönlegességet”.

Ezek után a felejthetetlen gasztronómiai élmények után volt még egy kis szabadidőnk, amit röpzéssel, óriás sakkozással, vagy beszélgetéssel töltöttünk.

A harmadnapunk reggelén korán felkeltünk, kitararítottuk majd elhagytuk a szállásunkat. A vonat indulásáig lementünk a Balaton partra, ahol a várva-várt eredményhirdetés következett. Minden csapat nagyon szépen teljesített, de a legjobbnak Miki csapata bizonyult, bár egy ilyen élmény után mindannyian győztesnek éreztük magunkat. Az ujjongás és ünneplés után vonatra szálltunk. Az utunk az előzővel ellentétben valamennyivel csendesebben telt, hiszen mindenki hulla fáradt volt

Köszönjük ezt a három napot és kitartás a kísérő tanároknak és természetesen a DÖK-ösöknek, akik profi módon megszervezték és levezényelték a programokat. Nekik köszönhetően csodálatos és felejthetetlen élményben volt részünk, ahol megismerhettük egymást és új, talán életre szóló barátságokat kötöttünk.

Gailas Konstantina, Nemcsics Laura

9. A osztályos tanulók

INDUL AZ ŐSZI PAPÍRGYŰJTÉS!

Elérkezett a nagy őszi papírgyűjtés ideje!

A gyűjtés időpontja:

2023.10. 09. – 10.14.

reggel 7:00 - 7:45-ig,

délután 16:00 - 17:30-ig

az udvaron, a hátsó bejáratnál.

Amennyiben lehetséges, lemérve hozzátok a papírt!

2023.10.14-én, szombaton 8:00 - 13:00-ig is van lehetőség a papír leadására!

CSOKONAI ON TOUR

Szeptember 22-én útra keltek a Csokonaisok, s az osztályok a szélrózsa minden irányába kirándulni indultak – az ekkor készült fotókból gyűjtöttünk össze egy csokorral.

5. a – Zánka, Erzsébet-tábor

5. b – Zánka, Erzsébet-tábor:

6. a – Pünkösdfürdői sütögetés

6.b – Szemlő-hegyi barlang

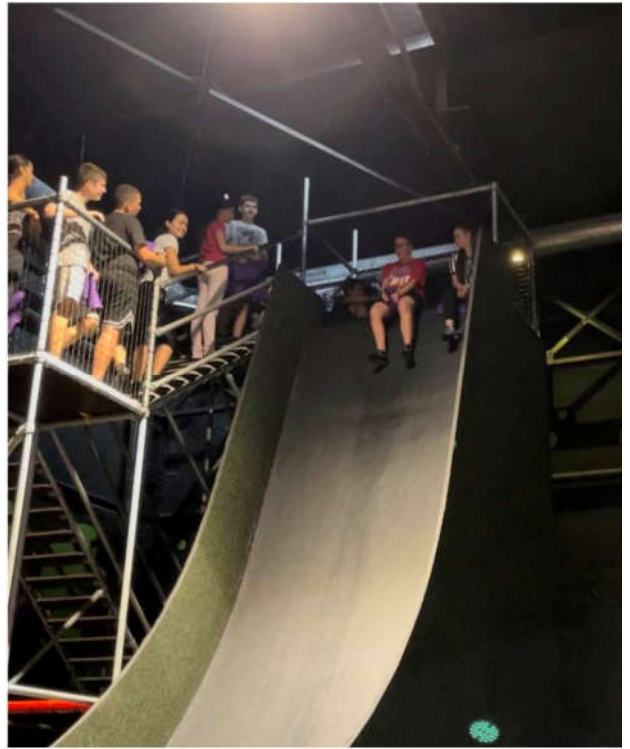
7.a és 7.c – Hollókő, Palóc Grand Canyon

7.b – Dunakeszi, Teknős tanösvény

8. b – Cyberjump trambulin park

8. c – Tisza-tavi Ökocentrum

9.a – Esztergom és Párkány

9.b – Normafa, Erzsébet-kilátó

10.b – Városligeti piknik

11.b – Szentendre, Skanzen

CSÍP NYERTES ALKOTÁSOK

A 2022/2023-as tanévben került első alkalommal kiírásra a CSÍP (Csokonai Írói Pályázat). Diákjainknak egy szabadon választható témában kellett lírai és/vagy epikai művet írniuk.

A pályázat sikeresnek bizonyult, mind a három tagozat színvonalas alkotásokkal mutatkozott be. A pályázó diákok közül *Szirányi Zsófiát, Kaiser Hannát, Borbás Lilit, Dani Emmát, Csehi Saroltát*, valamint az idei *5.b osztályt* díjaztuk - gratulálunk mindenkinek!

BORBÁS LILI: ÉRZÉSEK

Érzések,
egy kifejezés, melyről mindenkinek más és más
jut eszébe.
Sokaknak öröm.
Sokaknak bánat.
S másoknak utálat.
De van olyan is, akinek eszébe sem jut semmi.
Hisz nincsenek neki.
De lehetnének...
Nem,
nem lehetnének,
mert valaki kiölte belőlük,
S örökre elvette tőlük.
De valahol mélyen ők is éreznek,
de ők csak fájdalmat.
A kihalt reményt, a nehéz múltat
A féltő jövőt,
hogymegint ez lesz.
Hogymegint a fájdalom kézbe vesz.
Eltesz.
Elvesz.
Megsebez,
S vissza nem helyez.
De hinni kell.
Akkor is, ha kinek szent a jövője,
a múltja álszent.
Akkor is ha nincs erő,
csak verő, ártó haderő.
Hisz nincs mitől félnie,
S nincs már kitől menekülnie.
Így visszatérhetnek az érzések,
a béke s egyéb felemelkedések.

Érzések.
Neked mi jut eszedbe róluk?
Nekem ez a történet,
amikor elfogyott a remény,
S visszatérni kemény,
de kitartani erény,
S fájdalmas esemény,
de lehetséges.
Ki kell tartani
Bízni, hinni, menni és küzdeni kell.
Nekem ezek azok az érzések, amik megmaradtak.
De most a küzdelem helyébe
szeretet ékelődik,
S karjaiban bújik a szerető,
Egykor szerető, most már csak bízó kislány.
S karjaiban is marad,
a saját szeretetének,
hisz akit eddig szeretett, az
érzelmeit kukába dobta,
s eltüntette a szerető képességét.
De vissza fogja kapni.
Ezt is, ahogy a békéjét is.
S a küzdelem helyébe szeretet helyeződik.

Érzések.
Neki mi jut eszébe vajon? ...
Hogy neki mi jut eszébe,
nem tudhatom...
Várj,
hisz... ez a kislány ...
Én vagyok.

KAISER HANNA: CSAK VÁROK

Csak állok és várok,
Várok, hogy mi lesz nekem a következő árok,
Mit igazából már észre se veszek,
Mert már a földön heverek.
Szívemet eléggé leterheltem,
Nem is tudom hogy tehettem...
Érzem a belső kint,
Melyet a szívem diktál itt.
Pedig végre mindenem kerek lenne,
Csak egyszer végre minden a helyén lenne...
S mégiscsak szenvedek ...
De ez a fájdalom olyan eleven.
Megint találtam egy érzést mely éget, fáj, nyomaszt,
Minek hiánya igazából csak rohadtul kopaszt ...
Ilyet keresek mindenhol,

Ilyen életerzést mi itt volt.
De ez elmúlt,
S a virágok se nyílnak újra miután
hervadtan a kukában végzik,
Így a szívem se szabadul egyhamar
miután az egész testem vérzik.
Fáj, nem mondom,
De már a pánikról is lemondok.
Nem tűnődöm azon mit tettem,
Csak ülök és várom a végzetem...

SZIRÁNYI ZSÓFIA: DÉLIBÁB

Van egy ház, nem messze a halkan csörgedező pa-
taktól.
Fel lehet ismerni már az utca sarkán, egyedülálló
fehér falairól.
Kis kertjét mindig beárnyékolja a zöld levelekkel
teli meggyfa,
s a ház tetején még mindig ott virít a kis piros
labda.
Ablakain át szűrődik a napfény aranyozott sugara,
a kézzel készült, mesébe illő függönyöket megmu-
tatva.
A meggyfa levelei között kis madarak ébredeznek,
a reggelt köszöntve, örömtelien csiripelnek.

KOCSIS-BAKOS ZOLTÁN: AZ ORVOSNÁL

Október 17-én este a lakásunkban történt az
eset.

Anyukámmal vadul keresgéltek a TAJ-kártyá-
mat, amely végül meglelt. A nagymamáméknál
volt. Szerencsére le tudták fényképezni, ezért kicsit
nyugodtabban aludtam el.

Másnap úgy keltem, hogy elhatároztam, hogy ez
egy jó nap lesz. Filmet néztünk Sanyival, azután el-
indultunk az orvoshoz.

Az autóban Sanyi észrevette, hogy lejárt a sze-
mélyigazolványom, ami azért volt gond, mivel új
orvoshoz megyek, másodsorban pedig egy hét
múlva utazunk Németországba és személyi nélkül

Itt élnek tarka pillangók, s ragyogózöld rózsabo-
garak,
Békésen legelésznek bárányok, s jámbor nyulak.
A kis kert sarkait, s elrejtett zugait körbejárják,
s háborítatlanul a fényűző virágokat, mind meg-
csodálják.

Az ajtók mindig nyitva állnak vendégeknek, bará-
toknak,
a szeretetteljes otthon, szívébe beleférközik sokak-
nak.

Bent az asztalon friss gyümölcsök, virágok dísze-
legnek,
a harapnivalóból a látogatók bármennyit vehetnek.

Esténként a tűzhelyen ropog a tűz, s békét áraszt,
körülötte ül a kis család, kik várták már a tavaszt!
A szeretet és a harmónia minden sarokban meglel-
hető,
ezen a kis helyen, az összetartás itt nagy meg-
mentő.

Ez a ház egy menedék a világ bajaitól, zajaitól,
ide menekül a szeretet és az öröm a mindennapok-
ból.

Itt csend, és nyugalom uralkodik minden felett,
Pedig ez is csak egy ház, a dolgos város mellett.

nem engednek ki a határon. De ez akkor is egy jó
nap lesz!

Bementünk a váróterembe, ami számomra
elég furcsán nézett ki. A sárga padló és fal bete-
ges hangulatot keltett. Dedós micimackós plakát
volt kifüggesztve.

Amikor sorra kerültünk az orvos nem túl kedve-
sen, hamar túl akart lenni a vizsgálatomon. Strepsilt
írt fel. Nem mondtuk, hogy három napja szedem,
nagyobb gond volt a személyi megújítása.

Azzal vígasztaltam magam, hogy a problémák
azért vannak, hogy megoldjuk őket.

(2023)

CSEHI SAROLTA: A HÁRMAS SZÁMÚ REJTÉLY (1. RÉSZ)

Reggel mikor felkeltem, éreztem, hogy hiányzik az egyik tagom. Nem értettem mégis mi történt hiszen egyedül lakom és nem szoktam éjjel alva járni vagy más nem normális dolgokat csinálni. Mikor belenéztem a tükörbe egy hatalmas véres csíkot láttam végig húzódni az arcomon. Megütöttem magam éjjel? Lementem a lépcsőn, elszórva tollpihéket találtam, minden fokon pontosan hármat.

Itt még a szélre gyanakodtam... De már teljesen elveszítettem a reményt, mikor egy pisztolyt találtam a nappali közepén.

–Betörtök? Szellem?! Anyám? Aki melleleg Dél-Kaliforniában él boldogan felvállalva, hogy öt évig a börtönben ült.

Egyből hívtam a 911-et, sírva rohantam vissza a szobám sötétjébe az ágyra estem és zokogtam. Kétségbeesésemben felhívtam a nővéremet is, aki mindenben támogat. A legjobb barátom és az „anyám” is egyben. A rendőrség viszonylag hamar kiért. Mindenki pánikba volt esve, főleg én... Azt sem tudtam mit kéne mondja nekik. Végül elmondtam miket láttam, és az egyik nyomozó még egy lyukat is talált a fürdőszoba falban.

–Ezt csakis a pisztollyal lőhették. - bizonygatta Alina, a nővérem.

–Hallott az éjszaka folyamán lövéseket?

–Dehogyan hallottam aludtam. – mondam.

De végül a sokk miatt nagy nehezen sikerült ráeszmélnem, hogy egyszer ki kellett menjek a földszinti vécébe, mivel fent eldugult.

–Ez érdekes... - válaszolta a nyomozó.

Valahára elmentek a nyomozókocsijukkal, ami egyébként nagyon ijesztő, és emlékeztet is valamire... Alina nálam maradt éjszakára. Segített fenttartani a reményt, hogy nem lesz baj, és, hogy a lényeg jól van mindenki és nem loptak el semmit.

–Most, hogy mondod! Hol van a nyakláncom? A férjemtől kaptam mielőtt meghalt... Soha, de soha nem vettem még le. Igazi ezüsből van. Legalább 100.000 forintot ér a kis gyémántokkal együtt. Mégis hol lehet?

Alina végre elaludt, de én nem tudtam másra gondolni csak arra, hogy mégis ki tört volna be hozzám? Megláttam három kis lyukat a falon, vagy inkább foltot? Nehezen észre vehető, de miután két órán át a falat bámultam, sok mindent észrevettem.

De miért három? Három szírom, három folt... És még Alina nyakláncán is egy hármasszám lóg. Én ezt nem értem! Ki kell mennem a mosdóba inni, és ennyi információ után lehet, hogy egy nyugtatót is beveszek. A mosdó... Tessék! Beugrott! Itt... itt... itt van! Emlékszem! Hosszú fagygló, magas, fekete ruhájú alak volt tegnap, és megkarmolt. Ő volt! Meg kellett nyugodjak, de nem ment, tényleg igaz lenne? Álmodom?

Hangos sikítás, erős ütés és a földön feküdtem...
MEGINT.

(2023)

SZIRÁNYI ZSÓFIA: KETTEN

Nekem mindig is a kettes szám volt a kedvencem. Mindig mindenben én akarok lenni a második. Erről jut eszembe, Nagyapó igazán szereti amikor erről a számról mesélek neki! Mindig nagyokat mosolyog rajta, sőt! Sokszor még abba is hagyja az írást, hogy csak rám tudjon figyelni!

Nagyapó egy nagykalapos öregember. Nagyon hosszú szakála van, és öreg, fáradt arca. Nagyapó mindenkivel nagyon kedves, sokan szeretik. Amikor nem kell dolgoznia sokszor leül a kanapéjára, és elkezd valamilyen újságot olvasni. Olyan jól elvagyunk kettesben!

Egyik nap épp az asztalánál ültem és piszkáltam a lapjait. Keresgéltem a kis kövemet, amit tegnap, biztosan emlékszem, hogy oda raktam. Egyszer csak két kopogtatást hallottam. Izgatottan elkezdtem szólongatni Nagyapót. „Nagyapó, Nagyapó! Látogató!” Nem kellett sokat hívogatnom, gyorsan meghallott engem, és odasietett az ajtóhoz.

Két, egyenruhás ember állt az ajtóban. Mondtak valamit, és Nagyapót kivezették a házból. „Hova? Hova?” kérdeztem izgatottan, de már nem hallotta meg a szavaim. Megálltam az ajtóban, és vártam. Pár perc múlva odajött hozzám az egyik egyenruhás ember, és átkísért a szembe szomszéd háza elé. „Ketten, Ketten” dúdolgattam magamban, és figyeltem ahogy bekopog az ajtón. Aztán otthagyt...

Nem volt jó, védtelennek éreztem magam... Bután néztem az ajtót, és vártam. Lassan kinyílt, és egy néni lépett ki. Gyorsan felismertem az arcát. „Szia virágos néni! Nagynéni!” kiáltottam boldogan. Milyen rég láttam már őt!

Ebben a házban tudtam meg, hogy az asztaloknak nem csak újságokkal, és tintával kell tele lenniük. Lehet rajta virág és lekvár is.

Nagynéninek egy igazán kedves barátjával lakott itt. Pintivel. Pont akkora mint én, és nagyon kedves! Minden reggel izgatottan köszöntjük egymást. Mindig ő az első, én meg a második, aki jó reggelt kíván.

Egyik nap kopogtak. Nagynéni kilesett, és gyorsan elrejtett minket. „Csak akkor gyertek elő, amikor szólok!” mondta komolyan, mi meg csendben összekuporodtunk a nagy ládikája mögött.

1 óra...

2 óra...

Nem tudom meddig lehattünk ott, de türelmesen vártunk...

Idővel egyre több lett a probléma, Pinti egyre nyűgösebb lett, az ételünk meg már alig maradt. Próbáltuk tartani egymásban a lelket. Ketten...

– Elő akarok bújni, kezdem ezt unni! - szólt minden nap Pinti.

– Türelem, türelem... - mondtam halkan.

Egyik reggel Pintit nem köszöntött engem. Már rég felkeltem, de ő még aludt.

Megböködtem...

Nem mozdult, úgyhogy halkan megszólaltam. „Jó reggelt Pinti!”

Eszembe jutott a kettes számom. Hisz az egyszerűen szám, mindennek rendben kéne mennie!

Pinti nem kelt fel, én meg egyre keservesebben kiáltottam a nevét. „Pinti! Pinti!”

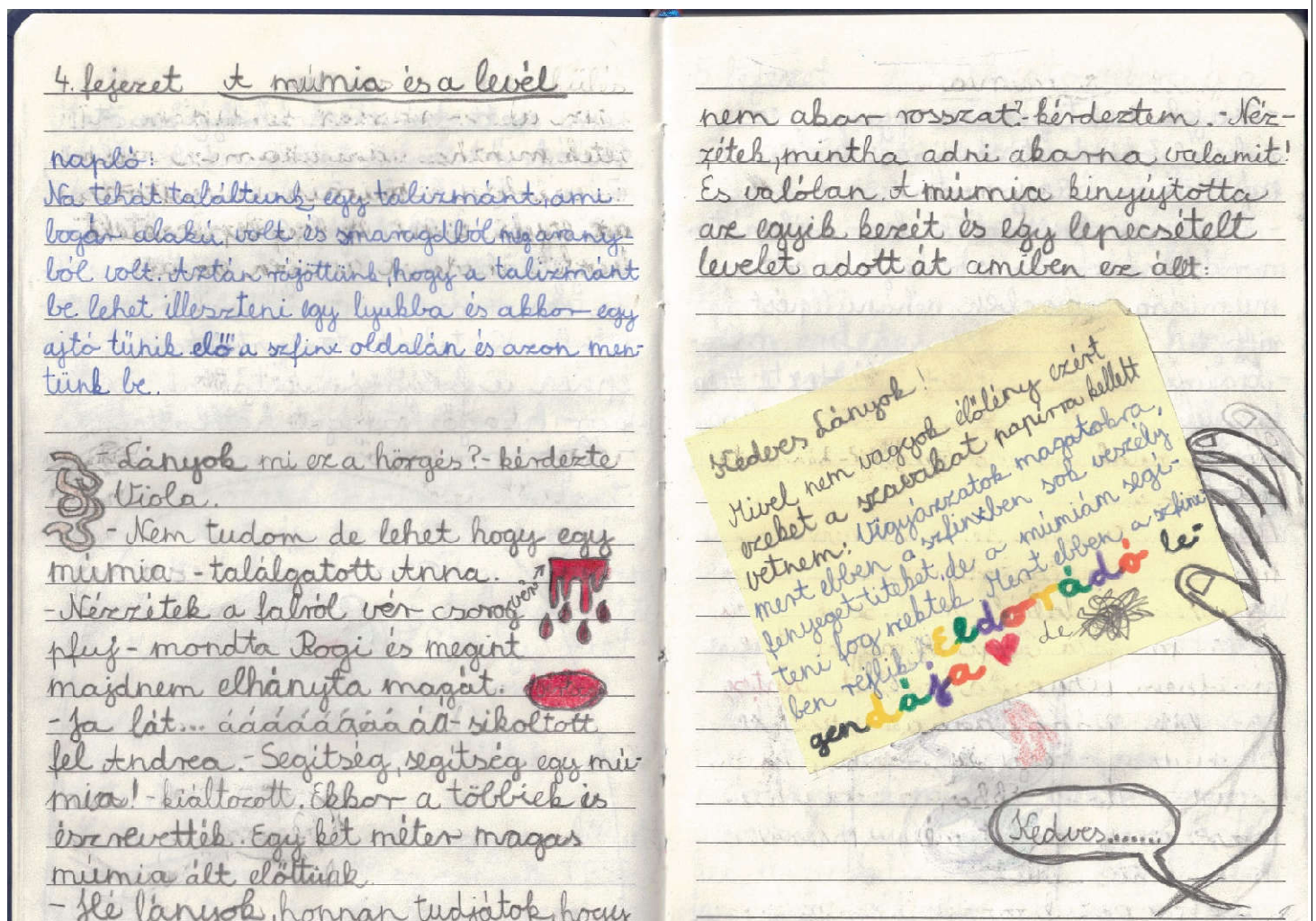
Kirántottam a kalitka ajtaját, és az egyik betört ablakon kirepültem. Otthagytam... Az igazság kergetett, de én nem akartam, hogy elkapjon! „Pinti! Pinti!” Szólongattam fájdalmasan, de választ már nem kaptam.

Dörrenéseket és lövéseket hallottam. Egyre hangosabban... Aztán hirtelen melegséget éreztem a kis testemben. A szárnyaim elernyedtek, én meg lezuhantam a földre. Még egyszer megláttam a

szemeim előtt a kettes számot. Csakhogy mostmár nem éreztem igazi szerencse számnak, inkább egy átkozottnak...

Lepuffant halkan a meglőtt kis test, a földre. Nagyapó segítője, Nagynéni barátja, Pinti társa. A kismadárka gyenge teste..., s halkan elrepült a magasba az álmokkal, reményekkel, végtelen mesékkel teli lelke.

DANI EMMA: ÓSERDEI KALANDOK (részlet)

Kedves Írni Szerető Csokonais Diákok!

Az idei tanévben tagozatonként más–más feladattal készülünk nektek. A pályaművek beadási határideje: **2023. november 6.**

Az elkészült munkádat begépelve juttasd el a magyartanárodhoz!

1–4. évfolyam:

Négy soros mondóka alkotása, az állatok témakörében.

Alsó tagozaton lehetőség van csapatokban dolgozni ez esetben kérjük, minden alkotó nevét tüntessétek fel beadáskor!

5–8. évfolyam:

8 soros lírai mű alkotása, szabadon választott témában.

A mű időmértékes négy ütemű 12-es sorokból álljon.

9–12. évfolyam:

Egy szabadon választott Csokonai parafrázis készítése.

Az alábbiakban, segítségként olvashattok egy mintát parafrázisra.

Petőfi Sándor: Szeptember végén

Még nyílnak a völgyben a kerti virágok,
Még zöldel a nyárfa az ablak előtt,
De látod amottan a téli világot?
Már hó takarja el a bérci tetőt.
Még ifju szivemben a lángsugarú nyár
S még benne virít az egész kikelet,
De íme sötét hajam őszbe vegyül már,
A tél dere már megüté fejemet.

Elhull a virág, eliramlik az élet...
Úlj, hitvesem, úlj az ölembe ide!
Ki most fejedet kebelemre tevéd le,
Holnap nem omolsz-e sirom fölibe?
Oh mondd: ha előbb halok el, tetemimre
Könnyezve borítasz-e szemfödelet?
S rábírhatsz-e majdan egy ifju szerelme,
Hogy elhagyod érte az én nevemet?

Ha eldobod egykor az özvegyi fátyolt,
Fejfámra sötét lobogóul akaszod,
Én feljövök érte a síri világból
Az éj közepén, s oda leviszem azt,
Letörlni véle könyűimet érted,
Ki könnyeden elfeledéd hivedet,
S e szív sebeit bekötözni, ki téged
Még akkor is, ott is, örökre szeret!

Szirányi Zsófia: Szeméttelap földjén

Még hívnak a fényben a pesti akácok
Még szökdel a tücsök a rózsák között
Te tudod azonban a fájó igazságot?
Már füst ringatja fel az alvó fenyőt.
Már Nimfa a nagyhatalmú, szívét,
S szent vérét keseríti a szenny és füst.
De ebbe is csak kevés ember gondol,
S lassan már égboltunk is beszürkül.

Elmúl a csúfság, de utoléri a vétkek...
Én bünt őrizgetek, bút a szivemben
Úgy mint minden ember erős lelke
Mondd, fog-e még decemberben,
Kérlek mondd, lesz-e még havazás?
Mennyi szemét kell a világnak?
A mostani generáció gyermekei más,
Vagy rosszabbat hívnak majd otthonnak?

Majd ha körbenéznek az emberek,
Meglátják a haldokló ózonréteget,
A földre kerülnek végre a fegyverek
S megsajnálják a természetet.
Gondosan letörlik a Föld könnyeit,
S begyógyítják a fájdalmas sebeket,
Még bánva, a borzalmas tetteiket.

GYŐZELEM A SZÉZONNYITÓN

Magabiztos sikerrel kezdték röplabdásaink az Országos Diákolimpia selejtezőit.

Évek óta erős kerettel indul iskolánk a Diákolimpián, a röplabdások V-VI. korcsoportos versenykiírásában, s több országos helyezést is fel tudunk mutatni. Nemhiába népszerű nálunk ez a sportág, s mindig szép számú és hangos szurkolótábor biztatja csapatunkat.

Idén is nagyon ígéretesen rajtoltak lányaink, hisz a mérkőzést végig kézben tartva, magabiztos 3:0-ás győzelmet arattak a Diákolimpia selejtezőjének első fordulójában a ferencvárosi Lónyay Utcai Református Gimnázium ellen – gratulálunk, Csajok!

A csapatot vezető Tóth Árpádné, Jutka néni így értékelte:

„Megújult csapattal kezdjük az szezont, két új tagot köszönthettünk a csapatunkban.

Az első mérkőzésünket kicsit megilletődötten kezdtük, de hamar beindult a gépezet. A lányok megtalálták helyüket a pályán és kiváló játékkal köszönték meg a szurkolók buzdítását.

Új segítőt is köszönthettünk a csapatnál Siklósi Evelin tanárnő személyében. Az eddigi évekhez hasonlóan továbbra is segíti a lányokat Herr Zsuzsa, amit köszönünk neki.”

A következő hazai meccsünk október 10-én, kedden lesz - minden érdeklődőt szeretettel várunk!

KÖZELGŐ ESEMÉNYEK

- **október 4.:** Magyar Népmese Napja és indul a nyolcadikosok felvételi előkészítője
- **október 6.:** aradi vértanúk emléknapja és humán tagozatosok bécsi kulturális kirándulása
- **október 7–22.:** Európai Kódhét
- **október 9–14.:** papírgyűjtés
- **október 10.:** Diákolimpia, gimis lány röplabda selejtező (hazai)
- **október 18.:** haditorna verseny a kadétoznak
- **október 20.:** október 23-i megemlékezés
- **október 20–21.:** Kódold át az éjszakát!
- **október 25.:** kadétokek házi akadályversenye
- **október 26.:** Halloween játszótér 3–4. évfolyamosoknak
- **október 27.:** beöltözés péntek a DÖK szervezésében
- **október 30. – november 3.:** őszi szünet (október 27. a szünet előtti utolsó tanítási nap, november 6. pedig a szünet utáni első)

Jakab Béla (humán tagozat): Nagy Kristóf legendája (akril, farost)